

TÜNDÉRORSZÁG TÓTÁGAST ÁLL

Németh Kende Berci nyomán

-részlet-

Berci válogatni kezdett a könyvespolcon. Nem tudott dönteni. Szőke haját tanácstalanul kapirgálta. Szemével követte az ismerős képeket, de hiába törte a fejét. Végül megszólalt:

- *Kéne valami más*
- Más? Mi más? - kérdeztem kíváncsian. - Honnan szerezzek most még egy könyvet?
- *Mesélj egyet könyv nélkül!*
- De hát fejből is csak a régieket ismerem.
- *Akkor találj ki egy újat!*
- Hmmm... Azt hiszem, van egy ötletem. Csináljuk úgy, hogy mi együtt találjuk ki a mesét, méghozzá úgy, hogy néhány gondolatot én teszek hozzá, aztán néhányat meg Te, és így összerakunk egy történetet.

- Látod azt a fát? Ahol az ágak úgy elágaznak V alakban? Hát az ott tündérország kapuja.
- *Csak az a baj, hogy éppen ott van a bunya lakhelye!*
- Ezért mondták azt a tündérek, hogy nagyon halkán kell menni.
- *Vagy láthatatlanná kéne válni!*
- Szerencsére a tündérek éppen ismertek egy ilyen varázslatot, de akkor is halkán kell menni, mert ha zajt csapnak, észreveszi őket a bunya. Vitéz László felmászott hát a fára, átóvatoskodott a V alakú elágazáson a bunya mellet, aki éppen szunyókált. Amikor leugrott a fa másik oldalán, épp ahogy a tündérek mondták, megtörtént a csoda! Vitéz László tündérországban találta magát.

- A teljes szöveg elérhető a *Kézműves irodalom* részeként,
- további részletek a www.zsenart.hu/ntp.html oldalon.